

Sygn. akt II W 74/16

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Monika Wojtas-Zalesna

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Jaroszek

oskarżyciel nie stawił się, zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu w dniach : 24.03.2016r, 14.04.2016r, 11.05. 2016r, 30.05. 2016 r. w B.

sprawy

G. M.

s. T. i M.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 02 października 2015r. ok. godz. 17.05 w B. na ulicy (...) kierując pojazdem marki B. o nr rej. (...) nie stosował się do znaku P-4 "linia podwójna ciągła"

tj. o wykroczenie art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **G. M.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie, a stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za to na mocy art. 92 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 100 (sto) złotych,

II. na mocy art. 118 § 1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 130 (sto trzydzieści) złotych.

Sygn. akt II W 74/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 maja 2016 r.

Sąd ustalił następującej treści stan faktyczny :

Obwiniony G. M. w dniu 2 października 2015 roku , około godziny 17-ej, kierowała samochodem m-ki B. o nr rej. (...) ulicami (...), jechał sam . Obwiniony zbliżał się do skrzyżowania ulicy (...) z ulicą (...), przed pojazdem ulicą (...) jechał prawą stroną, bliżej prawej krawędzi jezdni, rowerzysty . W tym miejscu znajduje się podwójna linia ciągła

(dowód : wyj. obwinionego k- 11,32-33 ,

zezn.D. B. k-7,37-38,

zezn.S. W. k-11,33-34)

W tym samym czasie, ulicą (...) w kierunku skrzyżowania z ulicami (...), jechał radiowóz policyjny, zatrzymał się przed skrzyżowaniem, a następnie przystąpił do wjazdu na skrzyżowanie. W tym momencie obwiniony zaczął gwałtownie wyprzedzać jadący przed nim rower, przekraczając linię podwójną ciągłą. Obwiniony widząc wjeżdżający na skrzyżowanie radiowóz zahamował, użył sygnału dźwiękowego na policjantów i wykonywał gesty rękoma w ich kierunku. Policjanci postanowili go zatrzymać do kontroli. Okazało się, że ma on status o nr 4 tj. że wystosowano wniosek o sprawdzenie kwalifikacji, zatrzymano obwinionemu prawo jazdy za pokwitowaniem, co bardzo go wzburzyło.

(dowód: częściowo wyj. obwinionego k- 11,32-33 ,

zezn.D. B. k-7,37-38,

zezn.S. W. k-11,33-34,

częściowo zezn. B. O. k- 14, 35)

Obwiniony był karany za wykroczenia drogowe, prowadzi własną działalność gospodarczą, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie posiada żadnego majątku (dowód : wyj. obwinionego k- 10).

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie przekroczył linii podwójnej ciągłej podczas wyprzedzania rowerzysty, ponieważ w tym miejscu można wyprzedzić peleton. Pierwszeństwo przejazdu wymusił radiowóz, dlatego użył sygnału dźwiękowego.

Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom, uznając je za nieprawdziwe, stanowią przyjętą linię obrony, pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami policjantów, którzy obserwowali sposób jazdy obwinionego, nie mają żadnego interesu w tym, by bezpodstawnie go oskarżać, zważywszy że w ogóle wcześniej go nie znali. Sugerowanie przez obwinionego jakiegoś spisku policji wobec niego jest zupełnie niepoważne. Zeznania funkcjonariuszy policji jawią się jako szczere, obiektywne, gdy czegoś nie pamiętają lub nie są pewni, to wyraźnie to stwierdzają. Przekonywujące są ich stwierdzenia odnośnie sposobu wykonania manewru wyprzedzania rowerzysty. Ich zeznania znajdują potwierdzenie w treści notatki sporządzonej po zdarzeniu.

Natomiast zeznania świadka B. O. nie są istotne dla sprawy, ponieważ nie jest on w stanie stwierdzić, czy obwiniony wyprzedzał rowerzystę, czy nie.

Mając na uwadze powyżej dokonaną analizę materiału dowodowego, wina obwinionego nie budzi wątpliwości, a swoim zachowaniem polegającym na niestosowaniu się do znaku P-4 podwójna linia ciągła wyczerpał on znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. Działal umyślnie, wiedział że w tym miejscu jest znak P-4 a mimo to wyprzedził rowerzystę, przekraczając linię podwójną ciągłą, narażając innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo.

Przy wymiarze kary po stronie okoliczności obciążających Sąd uwzględnił dotychczasową karalność obwinionego .

Sąd wymierzył obwinionemu karę 100 zł grzywny, kara ta winna spełnić cele wychowawcze i prewencyjne wobec niego, powstrzymać go przed podobnym zachowaniem w przyszłości.

Ponadto zasądzone od obwinionego koszty postępowania w kwocie 130 zł., uznając że jest on w stanie je uiścić, ponieważ pracuje i nie posiada nikogo na utrzymaniu.